

РЕШЕНИЕ

№ 2754

гр. София, 23.04.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 23.03.2018 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1985** по описа за **2018** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 22.12.2017 г. по н.а.х.д. № 14221/2016 г. на СРС, 103 състав е изменено Наказателното постановление (НП) № Р-10-306/18.05.2016 г., издадено от заместник-председател на Комисия за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление "Застрахователен надзор", с което на Застрахователно дружество (ЗД) Б. И. АД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], на основание чл. 319, ал.1, т.2 от Кодекса за застраховане (КЗ) - отменен в сила от 01.01.2016г., като наложената имуществена санкция за нарушение на чл. 107,ал.1 от КЗ в размер на 4 000 лева е изменена от съда на 3 000лв.

Срещу решението е подадена касационна жалба от ЗД Б. И. АД, в която твърди неправилно приложение на закона при постановяването му - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 от НПК. Твърди се неправилност на преценката на съда по налагането на санкцията при условията на повторност – счита КЗ, в сила от 01.01.2016г. - чл.496 КЗ вр. пар.1, т.51 за неприложим за допуснато нарушение по КЗ отменен, относно законосъобразността на акта за установяване на административно нарушение, който съдържа факти само за нарушение по чл.496 КЗ и съставен в нарушение на чл.34 ЗАНН, както и, че нарушението представлява маловажен случай.

По тези съображения моли съда да постанови отмяна на решението и на НП.

Срещу решението е подадена касационна жалба и от КФН, обосновава идентично касационно основание за отмяна и иска касационната инстанция да потвърди НП, позовава се на съдебна практика на настоящия съд по 18 дела със същия застраховател, по които били потвърдени НП за санкция като процесната. Изтъква и довод, че въззивният съд не е отчел като отегчаващо обстоятелство значителния размер на неизплатеното обезщетение, закъснение повече от 10 месеца, застрахователното дружество предприело действия по случая след като започнала проверката на КФН.

ЗД Б. И. АД, като ответник по касационната жалба на КФН, не е изразило становище. КФН като ответник по касационната жалба на ЗД Б. И. АД, изразява становище за неоснователността ѝ.

Пред съда, КФН чрез юрк.С. поддържа касационната си жалба изцяло, представи писмени бележки в които дава отговор на доводите в касационната жалба на другата страна. По твърдението, че в АУАН следва да се съдържат обстоятелства за повторност, се позовава и на съдебна практика. Претендира, че правилно е приложен чл.107, ал.1 КЗ отм. не е налице основание по чл.3, ал.2 ЗАНН за приложение на по-благоприятен закон – чл.108, ал.1 КЗ, претендира и неприложимост на чл.28 ЗАНН.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата.

Административен съд София - град, XIII-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведеното касационно основание и основанията по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол, и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ. Разгледана по същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Не са налице основания по чл. 34 ЗАНН за недопустимост на административно-наказателното производство или основания за погасяване по давност на извършеното нарушение.

Районният съд (РС) правилно е установил фактическата обстановка, същата кореспондира със събраните по делото доказателства и не е спорна: по заведена в ЗД Б. И. АД застрахователната претенция на 09.10.2014г. за дружеството е започнал да тече тримесечен срок за произнасяне, като до 31.03.2015г. липсва произнасяне по щета № 14960101002272.

Посоченото е квалифицирано в АУАН и НП като нарушение на срока по чл.107, ал.1 от КЗ (отм.) - поради бездействие застрахователят да се произнесе по застрахователната претенция в срока по същата разпоредба – петнадесетдневен срок от датата на представянето на всички доказателства по чл.105 от същия кодекс, считано от 13.03.2015г. Прието е, че застрахователното дружество не се е произнесло

по един от посочените в същата разпоредба срок,, което задължение е било длъжно да изпълни в срок до 30.03.2015, като за дата на нарушението е посочен 31.03.2015г.

С оглед на това на основание чл. 319, ал. 2, във връзка с чл.319, ал.1, т.-2 КЗ (отм.), на застрахователното дружество е наложена санкция в размер на 4000лв., т.е. при условията на повторност във връзка с издадено НП № Р-10-19/23.01.2013г., влязло в сила на 21.04.2014г. за същото по вид нарушение. В мотивите си въззивният съд е формирал равни изводи по съотношението между нарушението на чл.271, и сл. КЗ и на чл.107, ал.1 КЗ (отм.), като е приел, че двете разпоредби се допълват, които се споделят от настоящата инстанция. Въз основа на това е формирал правилен извод, че действително описаното в обстоятелствената част на НП и АУАН нарушение, законосъобразно е наложено за нарушение на чл.107, ал.1 КЗ (отм.).

Първостепенният съд е приел, че застрахователят е бил длъжен да спази срокът по последната разпоредба, от което е направен и извод за съставомерност на бездействието и осъществен състав на нарушение по посочената разпоредба и за законосъобразност на НП, с което е наложена имуществена санкция по чл. 319, ал. 2, вр. ал.1, т.2 КЗ отм. Въззивният съд е счел, че размерът на санкцията е завишен и е определил размер от 3 000 лв., който според него съответства на тежестта на извършеното

Така приетото от въззивният съд е правилно. След като застрахователят е приел уведомление за щета и протокол за пътно-транспортно произшествие, причинено от водач, притежаващ валидна застраховка "Гражданска отговорност", от тази дата възниква задължение да се произнесе по застрахователната претенция в предвидения от закона срок, независимо от поведението на собственика на увреденото моторно превозно средство. Законодателят е определил тримесечен, с начало от датата на уведомлението, определен в чл. 271, ал. 1 КЗ, е преклузивен, тъй като не е предвидил изрично основания за спирането му. В този срок съгласно чл. 271, ал. 2 КЗ застрахователят е задължен да се произнесе като законодателят е предвидил две лимитативно определени възможности: 1) да се определи и изплати размера на обезщетението; 2) да даде мотивирано становище по предявените претенции, когато отказва плащане или когато размерът и основанията на вредите не са напълно установени.

Посочената като нарушена разпоредба в процесния случай предвижда 15-дневен срок за произнасяне с начален момент от представянето на всички документи. В случая този срок значително надхвърля тримесечния срок по чл.271, ал.1 КЗ от предявяване на претенцията. Видно е от данните в обстоятелствената част на НП и АУАН, потвърдени от доказателствата по административно-наказателната преписка, представени от самото застрахователно дружество, че на 13.03.2015г. било представено доказателство за прекратяване на регистрацията на увреденото МПС, след която дата от страна на застрахователното дружеството, не били изискани допълнителни доказателства от лицето, предявило щетата.

Следва да се отбележи, че проверката пред КФН е образувана по жалба от 09.10.2015г. С писмо от 14.10.2015г. е изискано от застрахователното дружество да бъде представена цялата документация по образуваната щета, по което искане е постъпил отговор на 21.10.2015г. Допълнително е изискано доказателство за плащане на щетата – с писма от 30.10 и 30.11.2015г., като доказателство е представено едва на 21.01.2016г. в КФН. АУАН е съставен на 19.01.201г., а въз основа на него и обжалваното пред въззивната инстанция НП от 18.05.2016г. При тези обстоятелства,

правилна е преценката на въззивната инстанция за спазване на сроковете по чл.34 ЗАНН за съставяне на АУАН и НП, доводите за обратното на касатора ЗД Б. И. АД, са необосновани.

Правилен е и изводът на въззивния съд, че описаните в АУАН и НП обстоятелства, за които е ангажирана отговорността на дружеството, са съставомерни по чл.107, ал.1 КЗ (отм.). След изтичането на срока за произнасяне по тази разпоредба застрахователното дружество е предприело действия да изиска информация от трети лица – РУП К. с писмо от 28.05.2015г., на което е получил отговор на 07.09.2015г. Още с писмо от 01.12.2014г. от ОД – МВР М., застрахователното дружество е било уведомено, че според протокол за ПТП от 01.10.2014г., ПТП е станало на територията на РУ К. и административно-наказателното производство следвало да бъде образувано по местоизвършване на нарушението. На 15.10.2014г. от страна на застрахователното дружество е отправено искане до ОД на МВР С., в системата на която дирекция се намира РУ К., и за представяне на снимков материал от констатираното ПТП. Такъв е бил представен на 11.11.2014г. На 28.05.2015г. са предприети действия за изискване на информация от РУ К. относно ангажиране на административно-наказателната отговорност на участниците в ПТП. Такава информация не е искана с първото писмо. Следва да се отбележи, че в отговор на това в писмото от РУ К. е посочено, че ПТП е осъществено при съвина на водачите на двата автомобила и са посочени данни за това, което обстоятелство е взето предвид при определянето на размера на обезщетението, видно от решението на експертния съвет, като е определено в размер на ½, л. 32 от въззивното дело решение от 06.10.2015г. на експертен съвет при застрахователното дружество. Щетата е изплатена едва на 21.12.2015г.

Предписаните възможности за произнасяне по уведомлението за щета не са обвързани с поведението на друго лице и следователно, независимо от представените документи, застрахователят е длъжен да се произнесе съобразно тези две възможности.

Срокът за произнасяне на застрахователя по предявената претенция е уреден императивно, и от гледна точка на основаниято и правните си последици тече независимо от настъпването на други юридически факти или поведението на други правни субекти.

След като не е събрал доказателства за вина за щетите на водача на МПС, във връзка с което е заведена щетата, и такова съмнение е съществувало въз основа на данните от протокола за ПТП, но не са представени доказателства(водачът на това МПС се е движил неправилно по пътното платно), е следвало да бъде постановен мотивиран отказ.

Неизпълнението в срок на установеното задължение от страна на застрахователя е правнорелевантният факт, пораждащ неговата отговорност и основание за налагането на имуществена санкция в границите на определения от чл. 319, ал. 1, т. 2 КЗ (отм.) размер. От събраните доказателства безспорно е установен от СРС факта, че застрахователят не се е произнесъл в срока по предявената претенция по един от начините, предвиден в закона.

Правилни са изводите на въззивния съд по фактите, приложението на материалния закон и издаването на НП и АУАН от компетентни органи при спазване на процедурата, в това число относно съдържанието на АУАН - дали следва да съдържа обстоятелства за повторност на нарушението, както и относно размера на имуществената санкция, които се и споделят от настоящия състав. С оглед на това правилно е приел за съставомерно по посочената като нарушена разпоредба в НП

извършеното от застрахователното дружество.

Тежестта на извършеното също правилно е преценена и поради това правилно е намален размера на имуществената санкция. Действително е съществувало съмнение за съвина, за което не са представени доказателства от страна на лицето, което претендира изплащането на застрахователно обезщетение. Дводите за размера на имуществената санкция на касатора КФН, основани на съдебна практика по други дела, са неотнормирани, доколкото всеки случай е конкретен.

Също правилна е преценката на въззивния съд за налагане на санкцията при условията на повторност – в това число е формирал доводи по пар.1, т.37 от КЗ (отм.), които доводи са изложени и НП. Нито административнонаказващият орган в НП нито въззивният съд са се позовавали новия КЗ като основание за налагането на санкцията. Паралелът между нормите на двата кодекса – за ангажиране на отговорността на юридическите лица за нарушение като процесното и за повторност на нарушението при новата уредба, е в контекст, че отговорността не е отпаднала при новата уредба. Тези мотиви се споделят от касационната инстанция, и обуславят извод, че няма основание за прилагането на чл.3, ал.2 ЗАНН в казуса по делото.

Също в казуса по делото не са налице гранични хипотези, при които за спазването на 15-дневния срок за произнасяне е от значение дали срокът се брои в работни или календарни дни. Превишението на срока за произнасяне е значително, което изключва от своя страна приложението на чл.28 ЗАНН, доводът за обратното от касатора ЗД Б. И. АД е необоснован.

Постановен е правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила. Касационната инстанция не констатира допуснати нарушения, касаещи валидността и допустимостта на обжалваното решение, както и несъответствието му с материалния закон, за които следи служебно.

Мотивиран от горното и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд София- град, XIII Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 22.12.2017 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 103 състав по н.а.х.дело № 14221/2016 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: